

HOVEDARTIKEL: UDKAST TIL LOV OM GENETABLERING AF USA's OPRINDELIGE NATIONALBANK

UDKAST TIL LOV OM GENETABLERING AF USA's OPRINDELIGE NATIONALBANK - BANK OF THE UNITED STATES

AT BRINGE USA's ØKONOMI TILBAGE TIL DET AMERIKANSKE KREDITSYSTEMS PRINCIPPER

af Michael Kirsch,
LaRouche Politiske Aktionskomite

Hvis det vedtages, vil følgende lovudkast redde De forenede Stater fra den ødelæggelse, som USA har haft kurs mod, siden det i 1960'erne blev praktisk politik at nedlægge den amerikanske økonomis produktive sektor. Monetarismen vil blive knust af etableringen af Bank of the United States som overordnet, nationalt styrelsesorgan, hvis funktion er i overensstemmelse med Alexander Hamiltons principper.

Det er af afgørende betydning, at en reorganisering af bankvæsenet efter Glass/Steagall-lovens principper omgående vedtages. Ligesom i 1930'erne var sammenbruddet imidlertid ikke forårsaget af en monetær krise, men var resultatet af et system, der destruerede økonomien, og den systemiske løsning ligger følgelig ikke i banksystemet, men i økonomien.

Dette betyder ikke, at man skal trække den samme økonomiske maskine op med ekstraordinær kredit fra en særlig institution som en infrastrukturbank, hvorefter man lader den samme maskine løbe løbsk. Den produktive organisering af økonomien er væk, tilintetgjort af årtiers erstatning af industrielle kreditaftaler med spekulation. Det betyder, at man skal skabe en økonomi, der er målrettet mod stigende produktionsrater, formidlet gennem en kreditgivning, og i hvilken den øvrige handel kommer i anden række.

Bankvæsenet må derfor reorganiseres med det formål at kunne være i stand til at operere inden for rammerne af et genetableret, fungerende kreditsystem, der i det følgende skitseres. Produktion vil skabe ny

kapital til de regulerede banker, men regulerede banker alene kan ikke genopbygge en nation og dens industri.

INDHOLD:

Introduktion til lovudkast

Hamiltons etablering af et sundt USA

Mathew Careys genoplivelse af Hamiltons system

Den påtvungne monetarisme

Det almene vel og Uafhængighedserklæringen

Lektionen fra 1930'erne

Tilbage til det oprindelige kreditsystem under De Forenede Staters Bank (Bank of the United States)

Sammendrag af Lovudkast

Lovudkast

Skrevet af Michael Kirsch og Poul Gallagher

INTRODUKTION TIL LOVUDKAST

Der har kun været korte perioder i USA's historie, hvor regeringen har brugt sin magt til at skabe en økonomi, der fungerede under en tidsbegrænset vækstperiode, som forenede den fysiske økonomi med det finansielle system og således åbnede adgang til nationens opbygning efter en strategi, der har fremtidig produktivitet som sit mål. Kun i korte perioder, fra 1789-1801, 1823-1830, 1861-1869, 1897-1901 og 1933-1944, hvor økonomien arbejdede under et kreditsystem som den overordnede politik, har den økonomiske politik været korrekt ført i overensstemmelse med Forfatningens anvisninger.

I alle de øvrige perioder har nationens opbygning været angrebet indefra eller udefra, og den amerikanske politik har været kuldkastet af monetarisme. I hver af de ovenfor anførte perioder har USA's kreditsystem været midlet til at bryde fri af denne dominans og udvide og udvikle USA, samt fremme andre nationer. Det er netop det amerikanske kreditsystems strålende succes og effektivitet, der har gjort det til genstand for angreb og fordrejninger.

Monetarismen skuer konstant tilbage til fortiden med det formål at slå mønt på resultaterne af fortidig produktion, snarere end at skabe ny rigdom. Kreditsystemet fungerer med henblik på, og i tillid til,

fremtiden. Snarere end at forlade sig på fortidig produktion, eller ophobet rigdom, skaber det rigdom ved at binde den fremtidige fuldførelse af projekter og fremstillingen af varer og industriprodukter til det, der oprindeligt blev givet tilsagn om. Monetarisismens valuta formes af, at eksisterende varer omsættes til penge. I et kreditsystem er valutaen snarere selve væksten, snarere end den er produkterne af fremgang.

Monetarisme anser gæld for at være en byrde, der omgående må ophæves, og kræver dens afvikling i nutiden, uanset konsekvenserne for fremtiden, og uanset hvor meget af fortiden der spildes. I kreditsystemet er gæld ikke en selvstændig genstand, men en kraft, der genererer værdi ved at blive opbrugt, og dens eliminering er medregnet i dens skabelse.

Monetarisme måler al værdi ud fra kapital og arbejdskraft, og tilskriver penge en egenværdi. I kreditsystemet er måleenheden for værdi ikke kapital eller penge, men de åndskræfter, der øger arbejdskraftens produktive evne, som igen øger det produktive resultat, hvorved værdien af varer, arbejdskraft og kapital forøges. Produktivitet er derfor en målestok for kapitalværdi. Med en forøgelse af produktiviteten formindskes produktionsomkostningerne, og valutaens værdi forøges.

Penge kan konverteres til kapital og varer, men skønt kredit ikke i sig selv er kapital, så øger den kapitalens effektivitet. Kredit gør den samme mængde kapital eller arbejdskraft mere effektiv og produktiv og er en stadig stigende årsag til rigdom, et potentiale, der findes ved den eksisterende kapital til enhver tid, og det der sætter den i bevægelse. Værdien af den nationale økonomi defineres således af organiseringen af forholdet mellem den eksisterende kapital og det potentiale, som kreditten frembringer.

Kreditsystemet anskuer således hele økonomien som et produktivt system, og dets vigtigste mål er at fremme forøgelsen af den generelle effektivitet og arbejdskraftens produktive evne ved at investere i teknologisk fremskridt. Det kan udtrykkes som en overensstemmelse mellem de folkevalgtes love og udviklingen af folkets ressourcer og arbejde, der således definerer et paradigme udenfor monetarisismens påtvungne aksiomer og regler.

På de næste sider følger en historisk gennemgang af det amerikanske kreditsystems hovedprincipper, og man vil, gennem det inkluderede lovudkast, opnå den nødvendige forståelse af, hvordan dets genoplivelse korrekt forvaltes.

Hamiltons etablering af et sundt USA

Det amerikanske kreditsystem er ikke et valgfrit indslag, eller et vedhæng til Forfatningen. Nødvendigheden af at udarbejde et kreditsystem var hoveddrivkraften bag skabelsen af Forfatningen.

Den suverænitet, der opnåedes med Uafhængighedserklæringen, gav beføjelser til at kontrollere de handelsmæssige vekselvirkninger med andre nationer til fordel for den hjemlige industri; til at skabe en fælles møntfod for alle staterne, til at håndhæve den statslige kredit ved at overtage alle de magtbeføjelser, der var nødvendig for en effektiv forvaltning af finanserne; samt til at gøre staterne til en forenet økonomi. Den afgørende, dristige og udødelige handling, anført af Hamilton, var imidlertid at gøre brug af disse indikerede magtbeføjelser.

Under krigen skabte Bank of North America, oprettet af Robert Morris, Alexander Hamilton og Benjamin Franklin, en alternativ valuta til den devaluerede udenlandske valuta, og kredit til regeringen med henblik på at sikre sejren i krigen fra 1781-1783. Men på grund af staternes manglende forening kunne der ikke skaffes tilstrækkelig kapital til at forene staterne og finansiere den offentlige gæld. Den lange periode med bankerot under og efter Frihedskrigen førte til, at Robert Morris, Alexander Hamilton, James Wilson, Gouverneur Morris, Benjamin Franklin, George Washington og andre grundlæggere påtog sig en fælles

forpligtelse. Der var brug for en ny forfatning, udformet i overensstemmelse med Uafhængighedserklæringen, med tilstrækkelige beføjelser og med tilsagn fra folket, snarere end den forfatning, der var påtvunget af en konføderation af suveræne stater.

Det lykkedes udelukkende at skabe Unionen takket være Hamiltons konvertering af monetær gæld og monetær valuta til en kreditvaluta, der knyttede nationens fremtid sammen med alle staternes fremgang, og som overførte honoreringen af gælden til selve valutaen. Hensigten om at honorere gælden definerede valutaen, økonomien blev drivkraften bag nationens opbygning, og nationens interesser smeltede sammen med Banken og denne valuta. Valutaen var ikke adskilt fra sammenhængen. Dertil kom, at man ved at skabe en ny bank og, i samme forordning, finansiere gælden gennem anvendelsen af de nye magtbeføjelser til beskyttelse og opmuntring af producenterne, som den første lov Kongressen vedtog, skabte et finanssystem og en valutaværdi, som var direkte knyttet til den amerikanske industris fremgang og forbedringer i landet, så vel som til værdien og finansieringen af den offentlige gæld.

Ved hjælp af disse forholdsregler overførte Hamilton med succes USA fra et monetært system til et kreditsystem, idet det væsentlige kreditprincip ikke er regeringsudstedte sedler imod en sølv- og guldvaluta, men en forening af de økonomiske kræfter til støtte for valutaen, på en sådan måde at valutaen reflekterer den fremtidige vækst.

Hovedegenskaben ved De Forenede Staters Bank var, at det var en kreditinstitution for økonomisk vækst, der bestemte rammerne for økonomien, idet den ikke ydede lån eller foretog diskonteringer, der var bragt i stand ud fra interesserne hos de kommercielle banker, der arbejder ud fra matematiske formler om, hvor hurtigt økonomien vil vokse iflg. udbud og efterspørgsel. Det var en retmæssigt etableret institution, der ikke var adskilt fra resten af økonomien, men var placeret øverst i denne. Den knyttede privat bankvirksomhed direkte til økonomien, og desuden industriinvestorer og handelsfolks interesser til troskab mod nationen.

Ved at finansiere statsgælden gennem importtold og indenlandske skatter og andre lovforordninger vedtaget af Kongressen, dannede gælden grundlag for en valuta, der bestod af bankkredit og banksedler, som sattes i omløb imod kreditten, der dækkede den finansierede gæld, som udgjorde størstedelen af Bankens kapital. Diverse gældsbeviser, der var blevet udstedt under krigen, blev genudstedt som udtryk for de nye beføjelser hos den fungerende regering, alt imens bankafdelingerne accepterede de nye gældsbeviser som indskud eller lån til kreditgivning til den forventede fabriks- og industriproduktion. Tilvejebringelsen af finansieringen af USA's gæld satte en enorm mængde kapital i omløb, der pustede liv og aktivitet i forretningslivet. Hamilton skrev i sin Rapport til Kongressen om industriproduktion i 1791 om effekten af sit system:

Hvor den offentlige finansiering er solid og ordnet, kan en mand, der råder over et således garanteret beløb, gå i gang med ethvert forretningsforehavende, der tilbyder sig, med samme tillidsfuldhed, som hvis han var i besiddelse af den samme sum i rede penge. Denne fremgangsmåde med offentlig finansiering som kapital er for indlysende til, at den kan forkastes... Skønt en finansieret gæld i første omgang ikke er en absolut forøgelse af kapitalen, eller en vækst i virkelig rigdom; dog idet den virker som en ny kraft for industriel aktivitet, har den inden for visse rammer en tendens til at forøge et samfunds virkelige rigdom.

Under Hamilton blev penge underordnet kredit, og den valuta, der var i omløb, var næsten udelukkende den, der knyttede sig til den fremtidige værdi af finansieret gæld. Guld og sølv trængtes i baggrunden, og folk foretrak at bruge kredit, nationalbanksedler, og sedler udstedt af andre delstatsbanker, der oprettedes for at

gøre det lettere at skabe fremgang i lokalsamfundene. Penge som sådan, defineret som sølv og guld, var blot en underafdeling til afregning, og alt eftersom banksystemet udvikledes, rykkede de ned til blot at udgøre 0,01 % af alle betalinger inden for handel og industri, og 1 % af værdien af transaktionerne.

Hamiltons kreditbaserede valuta satte hele landets aktive kapital i bevægelse. Idet han reflekterede over det system, som han havde konstrueret, skrev han i sin endelige Rapport om Offentlig Kredit i 1795:

Offentlig kredit... er en af hoveddrivkræfterne bag nyttig foretagsomhed og lokale forbedringer. Som erstatning for kapital er det lidt mindre nyttigt end guld og sølv, inden for landbrug, handel, produktionsvirksomhed og håndværk. . . En mand ønsker at erhverve og opdyrke et stykke land; han køber på kredit, og med tiden betaler han købsprisen med produkterne af den jord, som hans arbejdskraft har forbedret. En anden etablerer sig inden for handel; med en kredit med sikkerhed i hans retskafne karakter søger han, og finder ofte, midlerne til med tiden at blive en rig handelsmand. En tredje starter en forretning som fabrikant eller håndværker; han er dygtig, men har ingen penge. Det er ved hjælp af kredit, at han bliver i stand til at skaffe værktøjet, materialerne og selv det udkomme, som han behøver, indtil hans virksomhed har forsynet ham med kapital; og selv da skaffer han, fra en etableret og forøget kredit, midlerne til at udvide sine foretagender.

Formålet med Hamiltons politik, rigtigt forstået, er ikke af monetær, men af industriel og videnskabelig karakter. Hamilton anskuede ikke valutaen som rigdom i sig selv, men som regeringens forfatningsmæssige ansvar for at lette vejen for videnskabelig genialitet og iværksætterånd. I Hamiltons rapport om produktionen grundlagde han økonomiens vigtigste princip som et fysisk produktionssystem, hvor den primære målestok for værdi ikke er kapital, men de åndsevner, der øger arbejdskraftens produktive evne og derved øger kapitalens værdi gennem en forøgelse af produktivitet og produktion. Det, der bestemmer værdien af varer, arbejdskraft og produktion er således forøgelsen eller formindskelsen af produktionsraten.

Et således udformet kreditsystem øgede borgernes midler og begavelse til at fremme deres egen og det offentlige vel ved at bidrage med lignende arbejde. Kreditsystemets formål var ikke produktion for at tilvejebringe penge, men at tilvejebringe kredit som middel til at øge arbejdskraftens produktionsevne. Nyskabelser og opdagelser øger udbyttet af lånene, de er ikke mekaniske. Nyskabelser øger yderligere økonomiens produktivitet. Hamiltons handling med at forvandle monetær gæld til kreditgæld var af større værdi for økonomiens vækst, end eftergivelse af hele gælden ville have været.

Under streng lovregulering... er kredit... at foretrække frem for penge. Den, der har det første, har det næsten lige så let som ham, der ejer det andet, med hensyn til anskaffelse af råvarer til salg eller forarbejdning. Men tilskyndelsen til driftighed, eller udøvelse, er meget forskellig i de to tilfælde. Håndværkeren, der har hundrede dollar, kan leve uden at arbejde, så længe pengene varer. Han kan bruge det hele, eller noget af det, til fornøjelser, eller til at opretholde livet, og kan arbejde tilsvarende mindre. Men håndværkeren, der har adgang til kredit til en værdi af hundrede dollar, har næsten samme evne til at tjene penge som den anden; men denne rettighed vil ikke opretholde hans liv i ledighed eller ødselhed. Den kan kun være nyttig for ham gennem flid og driftighed.

De ædle metaller, der i lighed med al stor og nedarvet rigdom er tilbøjelig til at bundfælde sig i kanaler, store snarere end talrige, flyder igennem et land i stride strømme, der fører lige så meget med sig ud, som de bragte ind, og bidrager mere til delvis pragt end almen frugtbarhed; hvorimod kredit, der vælder frem fra utallige, selvskabte små bække, spreder en frugtbar indflydelse over alle regioner.¹
[1]

Det er vigtigt at forstå, at det amerikanske kreditsystem ikke blot betyder, at der er en velreguleret valuta, hvor kredit er tilgængelig gennem bankerne, men at hele mentaliteten er orienteret mod vækst. Det ses i den tydelige politik, som gennemtrænger alle Hamiltons rapporter om offentlig kredit, især i hans sidste betragtning fra 1795. Hamiltons ledelse af finansministeriet viser en uendelig hengivenhed over for forvaltningen af finanserne i overensstemmelse med hans hovedprincip: at effekten af enhver betaling af gæld, nye love i Kongressen og udgifter skulle føre til en forøgelse af produktiviteten. Regnskabet over betalinger af gæld, der blev koordineret gennem Banken, blev hele tiden orienteret i overensstemmelse med princippet om at opretholde en dirigering af overskud og skatteindtægter til at øge den økonomiske vækst. I overensstemmelse med den første lov, der vedtoges i Kongressen efter hans første rapport om Offentlig Kredit, måtte ingen statsgæld betragtes som en selvstændig, monetær gæld, men var knyttet til en fremtidig indkomst forbundet med en stigende produktivitet, gennem økonomien der blev reguleret og afhjulpet af Banken.

Under Thomas Jefferson og Albert Gallatin opererede økonomien fra 1801 og fremefter i udtrykkelig modsætning til Hamiltons system, og den amerikanske økonomi blev et redskab for udenlandske interesser ligesom før Forfatningen, for så vidt angår offentlig gæld, kilden til og dirigeringen af midlerne, de begunstigelser, der blev givet til udenlandsk handel snarere end til de producenter, der betalte skat til regeringen, og til love, der understøttede den private ejendomsret.

Finansminister Gallatin havde været den største, hjemlige modstander af Hamiltons forvaltning af statsbudgettet hen imod produktiv vækst og anvendelsen af gælden som et redskab til offentlig kredit. Han var generelt modstander af hele hans program og havde stemt imod Forfatningen i 1789 og de magtbeføjelser, der udtryktes i Paragraf Et Stykke Otte, der gav økonomisk suverænitet fra Det britiske Imperium. Gallatin ændrede radikalt finansministeriets politik og forholdet til Banken, idet han dirigerede overskuddet fra den økonomiske vækst mod fortiden og nutiden ved at betale af på statsgælden så hurtigt som muligt og ødelægge økonomien. Resultatet af banksystemet og forøgelsen af nationalindkomsterne fra produktiviteten, der udelukkende havde været mulig gennem Hamiltons behændige foranstaltninger, blev nu brugt til øjeblikkelig tilbagebetaling af gælden, hvorved økonomiens tilknytning til fremtiden blev skåret over. Derfor udgjorde De Forenede Staters Bank, skønt den stadig eksisterede, ikke længe det amerikanske kreditsystem. Et slående træk, blandt den mere systemiske nedgang i produktiviteten som dette skabte, var udpiningen af flåden, der i realiteten ikke eksisterede ved indledningen på krigen i 1812.² [2] Jeffersons regering lagde grunden til den senere, mere radikale, "enkle regeringsmekanisme" under Jackson-regeringen, der sluttelig gjorde det helt af med Hamiltons system, en proces, der blev gjort lettere af Burr, Randolph og andre, som atter lænkede økonomien til monetarismens tilfældige aksiomer og underkastedes Det britiske østindiske Kompagnis interesser.³ [3]

Mathew Careys genoplivelse af Hamiltons system

Under lederskabet af en af vore mest betydningsfulde mænd, Mathew Carey - Benjamin Franklins protegé, der beherskede de økonomiske principper i Hamiltons Rapport om Vareproduktionen blev en arbejdsgruppe nedsat, der skulle genetablere Hamiltons økonomi, som etableringen af en ny Bank of United States under James Madison var en del af.⁴ [4] Eksistensen af en nationalbank i sig selv er imidlertid ikke

det samme som et nationalt kreditsystem, og genetableringen af Hamiltons system i 1823 lykkedes kun under Hamilton-tilhængerens Nicholas Biddles ledelse af Banken - Biddle, der arbejdede under Mathew Careys ledelse, og som genoprettede en fungerende national valuta, efter de spekulative følgevirkninger som ødelæggelsen af Hamiltons system havde forårsaget.⁵ [5]

Som under Hamilton blev systemet fra 1823 forvaltet med henblik på hele tiden at lave kreditaftaler, ikke afvikle gæld foreløbig. Det var Biddles princip at opretholde de økonomiske operationer inden for kreditsystemets tidsramme, snarere end at tillade overdrevent krav om omgående betaling, især omgående betaling i penge. Dette muliggjorde, at det produktive overskud inden for alle felter hele tiden blev absorberet af fremtidig vækst og produktive investeringer, der kom til udtryk som lettere adgang til kredit, ikke som uproduktiv rigdom, der kun bruges til øget forbrug, dvs. pengenes forbandelse. Nationaløkonomien kunne vokse i forhold til landets produktive evne snarere end gennem kunstige kontrolforanstaltninger.

Valutaens værdi bestemtes af stigningen i produktionsraten, og den lette adgang til og sikkerhed for investeringer i produktionsudvidelse konsoliderede kreditten yderligere. Efterhånden som mere landbrugsjord kom under plov, flere fremstillingsvirksomheder etableredes, og flere transportnetværk til produkter og kul til virksomhederne byggedes, steg beløbet til bankkreditter, der kunne sættes sikkert i omløb gennem udlån og diskontoforretninger, proportionelt, idet det fordobledes og tredobledes i løbet af dette årti. Valutaen stod i korrekt forhold til den reelle handel og omsætning i landet; udstedtes kun til dem hvis kredit berettigede dem til det, idet den steg med behovet i samfundets aktiviteter, og igen sank, alt eftersom disse sank, til en tilsvarende inaktivitet. Bankens valuta og kredit blev solidt støttet af den produktive sektor, og dens værdi steg eftersom produktionsomkostningerne faldt.

Dette var det afgørende princip for papirkredit, i modsætning til papirvaluta, eftersom ingen valuta, der ikke forener realøkonomiens ressourcer og vækst med valutaens etablering og cirkulering, er solid. I kontrast hertil bliver centralbankernes fastsatte fiat-valutaer, som det sker i øjeblikket, redskaber til undertrykkelse af national suverænitet snarere end national fremgang.

Da evnen til at styre og koordinere initiativerne til produktiv vækst, baseret på kreditten fra deres fuldførelse, var etableret, blev næsten enhver gyldig entreprise gjort lettere gennem kredit fra De Forenede Staters Bank, i samarbejde med stats- og delstatsregeringerne, under forudsætning af at det foregik inden for rammerne af den regulerede valuta. Få år efter Biddles reorganisering af Banken satte folks tillid til, at De Forenede Staters Bank nu udgjorde det pålidelige middel til økonomiske investeringer, skub i foretagender, der førte til de store udvidelser af kanaler og industrier. Hele hære af foretagsomme, ærlige og dygtige mænd opmuntredes til at etablere foretagender inden for handel, produktionsvirksomhed og landbrug, uden at have den nødvendige kapital til at støtte deres virksomhed fra begyndelsen, men som støttede sig til kreditsystemet for at få hjælp. Kun på grund af denne nye tiltro kom der bosættelser i nye landområder med en sådan fart, stigninger i vareproduktionen med en sådan ildhu og kanalprojekter bygget i et sådant omfang.

Med kreditsystemets vækst blev færre og færre betalinger afregnet i kontanter. Som med Hamiltons grundsætning vedr. offentlig kredit, at ingen gæld bør skabes, der ikke stilles til rådighed med henblik på at kunne blive indfriet, således blev det samme princip i stigende grad gjort gældende i alle kommercielle bankforretninger under De Forenede Staters Bank, nemlig, at der ikke skal skabes nogen selvstændig gæld? monetær gæld - men kreditaftaler, som sikrer, at den kredit, der sættes i omløb, kommer tilbage fra bankens skyldnere med en hastighed tilsvarende den, hvormed den udstedes.

Når kreditsystemet fungerer korrekt, ændres betydningen af gæld. Landmændenes gæld blev betalt med den efterfølgende sæsons høst, handelsfolks gæld tilbagebetaltes gennem efterfølgende salg, og i en større skala blev delstaternes gæld for infrastruktur betalt af den fremtidige udvikling af de industrier, der benytter den. Gælden, der skabtes til forbedringer i lokalsamfundet og personlig gæld til landbrug og produktionsvirksomhed, var ganske enkelt en del af den voksende økonomi under kreditsystemet. De

delstater, der havde pådraget sig en meget stor gæld til kanal- og vejbyggeri, planlagde udviklingen af jern- og kulindustrier og nye transportruter til produkterne fra de nye landområder. Disse nyligt udviklede landområder og industrierne langs infrastrukturruterne forøgede indkomsterne med ti gange den oprindelige investering.

Den påtvungne monetarisme

Efter den succesfulde demonstration af Hamiltons kreditsystem under den anden amerikanske nationalbank, kom det eneste ønske om et radikalt laissez-faire bank- og handelsvæsen fra britiske agenter, og de der havde svoret troskab til handel og forretning snarere end til national foretagsomhed. Der var ikke tale om ærlige meningsforskelle og opfattelser af Forfatningen.

Som forfatteren har beskrevet andetsteds, ødelagde de der kontrollerede Jackson bevidst kreditsystemet, og de grundlæggende principper for fysisk produktivitet erstattedes med partipolitiske teorier om en hård valuta til at retfærdiggøre en drastisk nedgang i pengecirkulationen.⁶ [6] Guld og sølv blev udpeget som den sande rigdom, som befolkningen skulle søge, produktivitet blev ikke længere anset for at være et målestok for værdi, og man prædikede, at nationen, som økonomisk enhed, ikke var et gyldigt referencepunkt. Personlig ejendom og rige jordbesiddere og slaveejeres ?frihed? blev gjort hellig. Vildfarelsen om ?markedskræfterne? blev påtvunget og fortrængte det almene vel. Van Buren-regeringen krævede gæld betalt i nutiden, uanset omkostningerne for fremtiden og spildet af fortiden. Gyldige kreditaftaler blev angrebet som værende ødselhed og årsag til krisen, som i virkeligheden blev skabt bevidst af dem, der kontrollerede Jackson-regeringen, og dernæst erstattet med nedskæringer som middel til at berolige ?markedet?.

Under det påtvungne pengesystem betragtes gæld som noget nutidigt, og den abstrakte mængde gæld og penge, anset for ?rigtig? for markedet, i henhold til den falske lære om, at markedet selv skaber det rette udbud og den rette efterspørgsel på produktion uden et program for statens opbygning.

Præsident Grants finansministerium, finansminister McCullough, der arbejdede sammen med Lincoln-desertøren og den britiske agent David Wells, indskrænkede endnu engang kunstigt Lincolns udstedelse af lovlige betalingsmidler ? som blev sat i omløb efter den samme fundamentale hypotese om en valuta kontrolleret af De Forenede Staters Bank ? til dækning af industriens faktiske evne og behov.⁷ [7] Idet han nøjagtigt gentog Van Burens påstande i 1837-1839, hånedes McCullough folket ved at sige, at markedet var årsag til krisen, og at den tidligere økonomi havde været ødsel og således blev ofret på monetarismens alter.

Sådanne, og senere indskrænkninger og kriser, som den i 1870, igen efter McKinley, og igen i 1929-1932, og igen og igen og igen, skyldes den bevidste ødelæggelse af den produktive økonomi og det hermed forbundne kreditsystem. Hver gang bruges spidsfindige metoder, i lighed med Jacksons og Van Burens hykleriske uskyld, til at påstå at det skyldes andre årsager.

Det almene vel og Uafhængighedserklæringen

I modsætning til Andrew Jacksons myte, brød kreditsystemet under De Forenede Staters Bank pengearistokratiet, idet man fik adgang til uvirksom kapital gennem lån og diskontoforretninger, der var til fordel for alle parter. Kreditsystemet i De Forenede Staters Bank betød, at enhver borger kunne konkurrere med en rig kapitalist; at enhver, der havde en foretagsom ånd, havde ret til at modtage midlerne til forøgelse af produktiviteten.

Uafhængighedserklæringen krævede endda Hamiltons kreditsystem, for det er hensigten med de umistelige, lige rettigheder, at den mand, der er kvalificeret til at udøve handelsmæssig virksomhed, skal gå i gang med det med kapital, der er opnået på basis af renter; den mand, der har kundskaber inden for håndværk, bør få det spillerum til sin foretagsomhed og nytte, som en tillid, der er etableret imellem ham og pengeudlåneren på bedste vis er beregnet til at føre ud i livet; landmanden bør stræbe efter at blive ejer af den jord han dyrker, ved at købe den på kredit og forlade sig på produkterne af sit arbejde til at betale gælden.

Lige rettigheder er ikke blot et sikkerhedsnet. Det er ikke at fordele penge ligeligt. Lige rettigheder er evnen til at bidrage til nationens produktivitet, og således retten til at gældsætte sig til dette formål.

Regeringen kan ikke skabe rigdom direkte ved at trykke penge og slå mønt, fordi den rette måde at måle rigdom på er økonomiens produktivitet. Men en regering, der handler suverænt, kan skabe en central institution, der regulerer midlerne til udveksling af kredit med henblik på økonomiens produktivitet. De valgte repræsentanters ansvar, pligt og myndighed er at tilvejebringe en vision for landet ? ikke at kontrollere enhver aktivitet, men at skabe midlerne til at styre statens skib mod national fremgang. Gennem Hamiltons kreditsystem opfylder regeringen således sit ansvar ved at skabe de midler, der muliggør rettighederne.

Med rettighederne bliver den foretagsomme ånd levende gennem kreditaftaler. Et stigende antal af alle transaktioner bliver baseret på kreditsystemets betalingsmåder, idet friheden og sikkerheden for en persons besiddelser grundfæstes mere og mere. Eftersom arbejderens adfærd garanterer hans mulighed for at opnå støttekapital, der gør hans arbejde mere produktivt og forbedrer hans vilkår, er der stadig flere opmuntrende faktorer for amerikanere til at bruge deres værdier på en produktiv måde til fremtidige formål. Borgernes moralske karakter forbedres, hvilket igen forbedrer kredittens effektivitet. På denne måde giver samfundets moralske karakter kreditsystemet sin magt.

Uden et kreditsystem, sådan som det var tiltænkt og anvendt af ophavsmændene til Forfatningen, har amerikanerne altid lidt under en ironi: at med banneret for lige rettigheder vajende over deres hoveder, indsnævrer kravet om at betale på basis af nuværende eller fortidig rigdom foretagsomheden, ødelægger muligheden for, og fjerner retten til, at øge deres arbejdskrafts evne.

Som systemøkonom William Elder udtrykte det i 1871:

Et samfund uden et kreditsystem er ganske enkelt uciviliseret. En forretningsøkonomi, hvis kapital er begrænset til materiel ejendom, ville blive til ejendomsdespotisme... lige så dødt som den livløse jord, hvor alt, der er dyrebart, er fikseret i krystaller, og alt, der er almindeligt, er lige så udueligt som klipperne, hvori guld og sølv er begravet.

Lektionen fra 1930'erne

Der er en afgørende vigtig lære, der kan drages af Roosevelt-regeringens måde at tilnærme sig De Forenede Staters Banks princip om kredit. Det var nødvendigt for Roosevelt-regeringen ikke blot at reorganisere bankerne, men etablere et princip om kredit, der ellers ikke eksisterede. Hans regering reorganiserede bankerne, ikke for bankernes skyld som sådan, men for at gøre dem i stand til at operere i den nye sammenhæng med det fungerende princip om kredit, som han tilstræbte, med en plan om ?Kreditbanker til industri?, der sluttelig blev til det udvidede RFC. Loven til industriens fremme fra 1934 og de efterfølgende RFC-tillæg og kreditpolitikker udgjorde en forpligtelse til en vellykket industriel genrejsning fra årtiers

fejlslagne økonomiske politik, som var forårsaget af en konsolidering af Wall Streets og Londons kontrol over den amerikanske politik.

Forstået rigtigt, var hensigten med Roosevelts direkte långivning til industrien, der begyndte i 1934, ikke, at den skulle være en specialfunktion, der var føjet til økonomien, men at den skulle opbygge en økonomi, eftersom denne tidligere var blevet ødelagt af de foregående årtier, som havde erstattet langfristede kreditaftaler til fremme af industrien med spekulation. Han opnåede et fungerende kreditsystem, hvor en stigende mængde af det finansielle system var knyttet til økonomien, snarere end til bankerne, som Federal Reserve-systemet havde betjent.

Tilbage til det oprindelige kreditsystem under De Forenede Staters Bank

Det amerikanske kreditsystem er en økonomi, som er knyttet til stigende produktionsrater, der fremmes gennem kreditlån, og i hvilken al anden forretningsvirksomhed kommer i anden række. Det er baseret på en valuta i omløb, som repræsenterer fremtidig værdi, der knytter regeringens langsigtede hensigt til evnen til at udføre denne hensigt. Det tilvejebringer et tilstrækkeligt middel til fremtidige betalinger, der styres af den overordnede kreditinstitution, som yder lån og udfører diskontoforretninger i økonomien.

I kreditsystemet bliver valutaen et industrielt potentiale, ikke en mekanisk maskine eller et hovedløst krav. Kreditsystemets valuta tilbyder nationen en løftestang i form af kapital baseret på hvor meget fysisk industri kreditsystemet kan støtte. Mængden af valuta og kredit reguleres af dette afgørende vigtige princip, og ikke af nogle matematiske formler.

En industriel kreditpolitik kan komme på afveje, men den kan aldrig blive overdrevent umådeholden under ledelse af amerikanske økonomer i traditionen efter Det amerikanske System, og har heller aldrig været det.

Denne lære må læres nu, ellers vil nationen med sikkerhed gå til grunde, fordi man ikke har givet de simple love for produktivitet tilstrækkelig opmærksomhed, og på grund af troskab mod aksiomer der er fuldstændig fremmede for vor storslåede arv.

Vi udgør en nation, der er håbløst sønderdelt. Under Obama, og i overvejende grad siden JFK, er den frimodige handling at sætte nationen før Wall Streets interesser og udenlandske og overnationale handelsinteresser forsvundet fra vore regerings korridorer. Kredit indebærer energi, magt og myndighed. Hvis man undlader at bruge regeringens myndighed, betyder det, at nationen går til grunde. Det, der står på spil, er ikke et spørgsmål om ?minimalstat? eller ?maksimalstat?, ikke et spørgsmål om at være demokrat eller republikaner. Kreditsystemet er et spørgsmål om national velstand.

Lykkeligvis er der ikke hold i myterne om monetarisme, og de er blevet grundigt modbevist utallige gange af vore berømte økonomer Benjamin Franklin, Alexander Hamilton, Mathew Carey, Daniel Raymond, Henry Carey, William Elder, Robert Ellis Thompson og Stephen Colwell. Under forudsætning af, at man ikke diskuterer falsk hjernesvind, har fortalernes for kreditsystemet vundet slaget og kan endnu engang udråbe sejren. Hvis virkelige patrioter ville tilslutte sig disse store økonomer, som Lyndon LaRouche har gjort, ville deres modstandere ikke få et ben til jorden.

Regeringen må atter gøre krav på magten til at lovgive et finanssystem, der giver alle borgere ret til at gøre brug af deres foretagsomme ånd, et valutasytem, der giver alle borgere evnen til at øge deres produktivitet, og retten til at påtage sig gæld med henblik på dette formål.

Kongressen har gentagne gange frasagt sig denne magt og opretholdt Andrew Jacksons myte.⁸ [8] Denne myte er blevet tilintetgjort, og regeringen er nu fri til at genoprette den oprindelige Bank of the

United States og Hamiltons kreditsystem.

1 [9]) Robert Hare, "Proofs that Credit As Money In a Truly Free Country is to a Great Extent Preferable to Coin?", uddrag udgivet i 1834 fra en brochure udgivet i 1810.

2 [10]) Gallatin nedbragte gælden mellem 1801-1812 med 80 %, men forøgede den faktiske gæld med 180 % pga. den økonomiske tilstand under krigen, eller en nettostigning på 60 % i forhold til gældens størrelse under Hamilton.

3 [11]) Michael Kirsch, "The Myth of Andrew Jackson Is Hereby Destroyed?", www.larouchepac.com/andrewjackson [12]

4 [13]) Mathew Carey, "Essays on Political Economy; or The Most Certain Means of Promoting the Wealth, Powers, Resources, and Happiness of Nations?", Philadelphia 1822.

5 [14]) Michael Kirsch, "The Credit System vs Speculation: Nicholas Biddle and the 2nd Bank of the United States?", Executive Intelligence Review, July 20th, 2012

6 [15]) Se under fodnote 3

7 [16]) Allen Salisbury, The Civil War and the American System: America's Battle with Britain, 1860-1876, Campaigner Publications, 1978

8 [17]) Se under fodnote 3

Her følger et sammendrag af loven og lovens virkninger, samt selve loven.

Loven virker som retningsgivende for tiltag, som kvalificerede ledere og finansministeren kan bruge til at virkeliggøre de overordnede principper.

SAMMENDRAG AF LOVUDKAST

Som med Hamiltons oprindelige bank vil en portion af gyldig, offentlig statsgæld blive konsolideret som kapital for De Forenede Staters Bank, foruden det som De forenede Stater tegner sig for. Bankens kapital repræsenterer således en sammenknytning af gældens honorering og økonomiens fremtidige produktivitet. Der kan også åbnes op for, at en del af kapitalen kommer fra indskud af obligationer fra delstater og kommuner. Yderligere udlånskapital kan samles sammen ved at sælge bankobligationer, der kan konverteres til aktier, idet obligationerne er investeringer, der er støttet af De forenede Stater med en garanti om øget produktivitet, i alt en samlet sum på 1 trillion i bankkapital.

Banken vil tjene som et sted, hvor alle uvirksomme pengemidler samles og gøres tilgængelige som

kredit på den mest mulige effektive måde. Banken vil modtage indskud fra Den nationale Transportfond og vil sætte dem i omløb som kredit, indtil de skal anvendes. Indkomster fra vigtige afgifter lagt på varer, som betydningsfulde industrier for øjeblikket producerer, eller som det vil blive nødvendigt at producere til ny infrastruktur i USA, vil på samme måde blive sat i omløb som kredit gennem de forskellige bankafdelinger. Som en institution, der er specielt etableret for at yde kredit, og hvis rolle vil være at samarbejde med de forskellige bestående kredityklusser i USA, kan man, efter finansministerens skøn, gøre bedre brug af disse og andre statsindkomster, der i øjeblikket bruges af Federal Reserve, ved at indskyde dem i afdelinger af De Forenede Staters Bank. Dette beløb vil blive betydeligt, både ved det som det udretter, og ved at det onde, der skaber et moralsk dårligt samfund, annulleres.

Banken vil også modtage indskud af midler, der er rejst af delstater og kommuner til egne projekter, og således gøre dem tilgængelige i ventetiden, indtil de bruges i delstaterne og kommunerne, som et yderligere indskud i den generelle kreditfond i De Forenede Staters Bank; det vil derfor være muligt for delstater og kommuner at få en gyldig fortjeneste, samtidig med at deres midler er sikre, snarere end at risikere dem i de spekulative investeringsselskabers fejlslagne model. Banken vil bruge sin kapital til at købe delstatsobligationer og kommunale obligationer knyttet til disses egne projekter, og om nødvendigt vil Banken låne fra Federal Reserves diskontovindue mod obligationerne i 6 mdr. Uvirkosomme indtægter vil ikke længere blive brugt til spekulative formål, der ender i katastrofe for byer, delstater og regeringen.

Banken vil udstede lån til industrier og produktionsvirksomheder, der bygger komponenter til et nyt infrastruktursystem over hele landet. Forskellige følgeindustrier og følgeordrer med relation til prioriteringerne i lovudkastets sektion 3 vil blive fremmet gennem de kommercielle banker, der arbejder sammen med De Forenede Staters Bank, og de kommercielle banker vil få udbytte af diskontoforretninger med kommercielle værdipapirer, som er relateret til gælden i industrier og selskaber, der vil producere og cirkulere nødvendige varer. Store firmaer og aktieselskaber behøver ikke længere sælge obligationer og skaffe penge fra skyggebanksvirksomhed, men vil få fornuftige forsyninger fra Banken og andre kommercielle banker, som den samarbejder med.

Banken vil påtage sig ansvaret for omsætningen af landbrugsvarer i stor skala ved at yde lån til producenter til finansiering af fragt og markedsføring af landbrugsprodukter. Med stigende industri- og landbrugseksport, der skaber ny efterspørgsel på nye råmaterialer og landbrugsprodukter, som er blevet mulige gennem lån og diskonteringer fra Banken, vil Bankens bestyrelse spore de nye kredsløb og transportveje for indenrigshandelen, hvilket vil skabe udbytte for Banken og andre kommercielle banker. Gæld vil blive balanceret med de kreditter, der kommer tilbage til Banken fra de industriprodukter, som har relation til den oprindelige gæld; løbetid og vilkår for den oprindelige gæld vil blive tæt knyttet til den kommercielle cyklus. En valuta i vidt udbredt cirkulation kan oprettes ligesom Hamiltons oprindelige skabelse af det offentlige kreditsystem, eftersom disse industriobligationer selv vil cirkulere som betalingsmiddel til indfrielse af parternes forskellige gæld, idet den ene parts kredit kan overføres til den anden part.

Det kommercielle banksystem vil blive støttet af Banken gennem dens konkursprocedurer under en genindførelse af Glass/Steagall-loven og relaterede forordninger i Bankloven af 1933 og kan øge bankernes aktiekapital om nødvendigt.

Ulig Federal Reserve Bank og andre centralbanker vil De Forenede Staters Bank, i overensstemmelse med sin oprindelige struktur, ikke have frie hænder til uophørligt at opkøbe USA's gæld, men kun til at sælge et beløb, der er inkluderet i dens oprindelige aktiekapital, i behørig mængde og til passende tider. Den vil derfor ikke være en mekanisme til uvirksom gældsætning, men være i overensstemmelse med Hamiltons oprindelige grundsætning om offentlig kredit relateret til skabelsen og indfrielsen af gæld.

Lovens virkninger

Tillid til en høj arbejdsmoral vil give kredit en sikkerhed og udbredelse, der igen vil åbne vejen for flid og foretagsomhed til dygtighed og rigdom. Incitamentet til at bruge sig selv og sine besiddelser produktivt og til at samle virkelig rigdom vil øges med muligheden for at opnå lån og produktivitet og håndværksmæssig dygtighed.

Efter en vurdering af hvor meget industri og arbejdskraft, der er nødvendig til den planlagte fuldførelse af en ny infrastruktur, som de folkevalgte repræsentanter har stemt for, og ikke noget som 'markedets stabilitet', eller andre meningsløse udtryk, kræver, vil den første investeringscyklus og kreditudstedelse til sådanne projekter blive organiseret med henblik på at fuldføre de opgaver, der forøger det økonomiske potentiale til næste investering, såsom fabriksanlæg og arbejdskraftens kapaciteter. Det økonomiske løft, som denne investering har skabt, vil ændre arten af lånene til den næste cyklus.

Millioner af produktive arbejdspladser vil øge skatteindtægterne til regeringen fra nye skattepligtige indkomster fra nyansatte arbejdere. En langt større, stigende skatteindtægt vil komme fra skatter på amerikanske selskabers indtjening. Nationens indkomst skal skifte fra indkomst fra forbrug til indkomst fra erhverv, og valutaen vil derfor være knyttet tættere til det private erhvervsliv. På lignende vis vil forbruget i den ikke-industrielle sektor i befolkningen beløbe sig til en dalende andel af USA's finansielle system.

Utallige af Finansministeriets forpligtelser, der har trængt på for at afværge nedslidninger, eller spredt ud til infrastrukturinvesteringer fra det årlige budget, vil blive frigjort og forsynet gennem lån fra Banken.

Som et resultat af tilgængelig kredit vil ny infrastruktur øge nationens indkomst fra industri og landbrug. Der vil være gevinster at høste i udenrigshandelen gennem udbyttet af den øgede eksport af landbrugs-, skov-, mineral- og industriprodukter.

I forbindelse med De Forenede Staters Banks funktion som kreditgiver, vil et ordentligt kommercielt banksystem tjene, ikke på investeringsfonde og andre risikable forretninger, men disse fortjenester vil blive erstattet af mere sikre fortjenester, baseret på lån og diskontering af vekslere mellem nye industrier og forbrugere af industri- og landbrugsvarer i USA.

Bankernes renter vil være i overensstemmelse med en andel af det overskud, som produktive borgere har indtjent ved at benytte sig af lån. Lån, der udstedes af bankerne, vil være strengt knyttet til tidsrammen for den produktionscyklus, som lån og diskonteringer blev udstedt til.

Banker vil blive formidlere af den agroindustrielle økonomi og have del i det overskud, der fremkommer ved at forvandle råmaterialer til forarbejdede produkter og øge udbyttet af landbrugsjorden. Værdien af kommercielle værdipapirer fra industri og landbrug vil blive holdt tæt til værdien af de varer, som har skabt dem. De kommercielle banker vil tjene på de stigende ordrer til industrien indenfor den nationale økonomi med henblik på at forøge nationaløkonomiens udbytte. Investerings- og pensionsfonde vil omdirigere gyldige opsparinger til disse nye produktive foretagender, snarere end de tidligere risikable, højtforrentede, derivatrelaterede fonde.

De, der producerer varer til industrien, de, som arbejder med at bygge infrastruktur, og de, der producerer varer til forbrug, vil nyde godt af love, der giver dem fordele, frem for dem som køber og sælger varer inden for forretning og handel. De, der spekulerer på udenlandske børser og på rentesatsen mellem dem der køber og dem der sælger, vil blive reduceret, som loven tillader det. Hjemlige producenter, der betaler skat, vil få de privilegier, der i øjeblikket gives til fremmede nationer og overnationale karteller.

LOVFORSLAG

Tilbage til den oprindelige Bank of the United States ? De Forenede Staters Bank

Til vedtagelse i Senatet og Repræsentanternes Hus samlet i USA?s Kongres:

Paragraf 1. Resultater og formål

(a) USA må vende tilbage til et kreditsystem som under den oprindelige Bank of United States - De Forenede Staters Bank - der blev drevet efter Alexander Hamiltons retningslinjer og vellykket ledet af Nicholas Biddle og taget i brug af Præsident John Quincy Adams. Hamiltons kreditprogram blev nøglen til oprettelsen af et velfunderet USA og den ekstraordinære udvikling af kontinental infrastruktur. Succesen med De Forenede Staters Bank hvilede på dens udlån til den fremtidige forbedring af produktivitet og produktion.

(b) På grund af en manglende hamiltonsk nationalbank samt dårlig ledelse af banksystemets økonomi efter ophævelsen af elementer af Glass/Steagall-bankloven fra 1933, er Den føderale Bank, the Federal Reserve, i sig selv ikke længere en anvendelig virksomhed, men fører en politik for hyperinflation, der i virkeligheden hæmmer udlån fra banksystemet.

(c) Efter genindførelsen af Glass/Steagall-bankloven, vil oprettelsen af De Forenede Staters Bank, drevet som en kommerciel bank, genoprette et gyldigt afkast til det kommercielle banksystem, der kommer fra fremstillingsvirksomhed, industri, den øgede produktivitet i landbruget og, vigtigst af alt, opbygningen af infrastruktur, som udvider og danner grundlag for sådanne processer.

(d) Aktieejere i Banken vil være sikret et godt afkast af deres investeringer fra den direkte kredit til nationale investeringer, der vil skabe den største stigning i økonomisk produktivitet. Uden den sikkerhed, som finanssystemet får ved at tilslutte sig disse foreslåede mekanismer for national kreditudstedelse, kunne intet garantere værdien af de aktiver, der i dag findes i banksystemet.

Paragraf 2: Ansvar og bemyndigelse

(a) De Forenede Staters Bank skal bemyndiges til at udstede kredit til store nationale infrastrukturprojekter, inklusive transport til lands, havne, vandkontrol og -forsyning, bekæmpelse af tørker og oversvømmelser samt beskyttelse mod storme, energikilder og distribution af elektricitet; formidle lån til amerikanske regeringskontorer, der er oprettet for sådanne projekter; deltage i fælles projekter med agenturer i andre lande for at skabe kreditter til nye, store internationale infrastrukturprojekter; udstede kreditter til vigtige delstats- og kommunale projekter ved at opkøbe dertilhørende kommunale obligationer; stille lån til rådighed for virksomheder og banker, der deltager i sådanne projekter, og samarbejde med USA?s Eksport-Import Bank for at formidle handelskreditter til virksomheder beskæftiget med internationale infrastrukturprojekter; medvirke til omstillingen fra et spekulativt til et produktionsbaseret kommercielt banksystem.

Paragraf 3: prioriteter for udlån

Følgende forholdsregler og prioriteter skal gælde for diskontoudlån fra filialer af De Forenede Staters Bank:

(a) Industri- og landbrugsproduktion samt byggeri forbundet med følgende områder skal prioriteres i udlån fra banken: 1) entreprenør- og lignende virksomheder, kontraktligt bestilt ved lov af Kongressen med henblik på infrastruktur til beskyttelse mod tørker og oversvømmelser, inklusive aftaler indgået med Canada til dette formål; for bygning af fabrikskapacitet, vandreservoarer, kanaler, akvædukter, rørledninger, pumpestationer, kraftværker, sluse og transportkorridorer til pramme samt konstruktion af jernbaner. 2) fabrikker af gravemaskiner og andet graveudstyr samt lastbiler med stor kapacitet, kæmpestore kraner, tunnel- og andre boremaskiner; fabrikker af store motorer, store pumper, ventiler, rørdeler og tilbehør, ventilationsskakte og afløbsrør; mineselskaber der borer kalksten, kobber eller stenbrud; fabriksmøller der producerer cement, stål, aluminium og kobber; støberier og smeltehytter, der er beskæftiget med valsning, formning og fremstilling af metallurgiske komponenter; producenter af reservoarer, sluserender, turbinerør og løbehjul, generatorenheder, fordelingsanlæg og ledninger; fabrikker af dobbelt stålbelagte stemmeporte og andre dele til sejlbare kanaler; producenter af trykbeholdere og andre komponenter til atomkraftværker; samt fabrikker af lokomotiver og jernbaneskiner. 3) landbrugsproducenter af fødevarer til indenlandsk forbrug.

(b) Banken skal have adgang til informationer om udviklingen i de projekter, som det ifølge denne formålsparagraf låner ud til, og skal holdes orienteret om indgåede entrepriser, i henhold til lovene vedtaget i Kongressen vedrørende den nationale vandforsyning, for at kunne forandre dens udlån passende til planlægningen og forløbet af anlægskapacitet, produktion og konstruktion.

(c) Ministeren kan, med Kongressens bemyndigelse, tegne sig for aktier i særlige virksomheder, der er tilknyttet prioriteterne i paragraf 3, som betales af de fremtidige dividender, der tilfalder statsobligationerne i De forenede Staters Bank.

Paragraf 4: Nationale veksler

Banken skal koordinere, regulere og opretholde et kreditsystem baseret på de naturlige kredsløb indenfor industri, landbrug og handel.

(a) Banken skal være bemyndiget til at diskontere enhver national veksel eller gældsforpligtelse fra landbrugs-, industri- eller handelssektoren; skal lave rimelige ordninger for alle, der ønsker at tilpasse eller afskrive gæld uden anvendelse af rede penge; skal være bemyndiget til at korrespondere med personer og institutioner i fremmede lande med hensyn til betalingsbalancer, gældsafskrivninger og import eller eksport af dollars.

(b) Hvis ministeren finder det nødvendigt at formidle kredit mellem virksomheder omtalt i paragraf 3, og sikre at kreditter fra diskonterede veksler eller solaveksler eller andre kommercielle værdipapirer, som beskrevet i denne paragraf, ikke afledes fra deres egentlige anvendelse, som betaling af gæld for den handel som de var udstedt til, kan Banken udstede særlige banknoter, bemyndiget af finansministeren, til brug for førnævnte fradrag, og som ikke kan omveksles til rede penge før banknoternes forfaldsdag. Sådanne banknoter kan indsættes på en separat kreditkonto, eller kan i tiden inden de forfalder indløses i Banken eller andre kommercielle banker til dækning af anden gæld. Sådanne banknoter udstedt for nationale veksler skal ikke regnes som pengesedler i omløb i forhold til De Forenede Staters Banks eller andre bankers kapitalreserver.

Paragraf 5: Kommercielle banker

Banken vil have følgende relationer til kommercielle banker:

(a) At kommercielle banker, der ikke drives i henhold til Glass/Steagall-forskrifter skal ikke være berettiget til lån eller andre diskontoordninger fra De Forenede Staters Bank og dens afdelinger.

Under den udredning der vil opstå med regeringens genindførelse af elementerne af Bankloven fra 1933, med hensyn til opdelingen af bankerne efter deres funktioner som kommercielle og investeringsbanker og de dertil forbundne forbud mod afskrivninger af værdipapirer og samarbejde med investeringselskaber osv., vil De Forenede Staters Bank blive bemyndiget til at opkøbe foretrukne kommercielle bankaktier for at genoprette pengestrukturen for bankforbindelser, hvis værdier vil have skrumpet ind i en sådan grad, at deres kapitalformuer vil være forringet.

Paragraf 6: Kapital

(a) Banken skal have en kapital på 400 mia. dollars, hvoraf 20 % skal tegnes af USA's finansministerium ved to lige store emissioner af statsobligationer i 2013 og 2014; Den resterende kapital tegnes af indehavere af amerikanske statsobligationer, delstatsobligationer samt kommunale gældsbeviser ved at ombytte disse værdipapirer til fortrukne aktier i Bank of United States, forudsat at alle værdipapirer har en forfaldstid på over 3 år, som skal garanteres af USA's finansministerium.

(b) Den garanterede dividende på fortrukne aktier, omtalt i (a) med forfaldstider på over 10 år, skal være større end den tilsvarende gældende rente for amerikanske statsobligationer med tilsvarende forfaldstider i de første fem år efter udstedelsen.

(c) De Forenede Staters Bank skal være bemyndiget til at skaffe yderligere kapitalforpligtelser til sine investeringsprojekter fra det offentlige, gennem kommercielle banker og forretningsforetagender samt fra investeringsfonde, ved at udstede partialobligationer op til en samlet værdi af to og en halv gange den indbetalte kapital, eller 600 mia. dollars, der bringer den samlede kapital op på 1 billion dollars; den kaufionsforsikrede finansiering af De Forenede Staters Bank skal have en garanti fra USA's finansministerium, og Bankens obligationer skal være forbeholdt kommercielle banker under Glass/Steagall-loven og skal kunne diskonteres i Føderalbankens distriktsfilialer.

(i) Finansministeren er, efter eget skøn, bemyndiget til at indfri enhver forpligtelse fra Banken, og til sådanne formål har ministeren beføjelser til at bruge indtægterne fra salget af enhver amerikansk statsobligation som en offentlig gældstransaktion. Finansministeren er, på Bankens foranledning, bemyndiget til at markedsføre statens værdipapirer, partialobligationer, statsobligationer og andre lignende forpligtelser, og bruger derfor alle finansministeriets faciliteter, nu retsmæssigt bemyndiget, til markedsføringen af USA's forpligtelser.

(d) Renten på partialobligationer nævnt i afsnit c skal svare til renten på 30-års amerikanske statsobligationer i de fem første år efter udstedelsen. Deres forfaldstid skal de første fem år være 30 år, med mindre Kongressen beslutter en anden forfaldstid.

(e) USA's finansministerium skal oprette en amortisationsfond til at sikre aktiekapitalen i De Forenede Staters Bank, og afsætter 10 mia. dollars årligt til dette formål; samt en amortisationsfond til garanti for Bankens kaufionsforsikrede finansiering, og afsætter hertil yderligere 10 mia. dollars årligt.

Paragraf 7: Kapitalomsætning

De Forenede Staters Bank skal:

- a) Bemyndiges til at udstede rentefri statsobligationer til omsætning svarende til værdien af dens egenkapital.
- b) Bemyndiges til at modtage indskud fra statslige indtægter til sin kapitalomsætning:
 - (i) Den nationale transportindskudsfond skal bemyndiges til at indskyde indtægter fra den føderale benzinskat i Banken, efterhånden som de modtages, og indtil de skal anvendes til landbaserede transportprojekter.
 - (ii) Dersom Kongressen vedtager at beskytte producenterne af varer, omtalt i paragraf 4, fra følgerne af udenlandske love, ved brug af de i Artikel I paragraf VIII anførte relevante magtbeføjelser, skal toldindtægter deponeres i De Forenede Staters Bank.
 - (iii) Alle toldindtægter og øvrige skatteindtægter deponeret i Banken skal anvendes til udstedelse af kredit, indtil Kongressen anvender dem til finansbevillinger; øvrige statslige afgifter, told og indtægter kan deponeres i Banken efter finansministerens skøn.
- c) Bemyndiges til at optage lån fra Federal Reserves diskontovindue med 180 dages løbetid mod obligationer fra delstater og kommuner, som den har opkøbt.
- d) Påbyde virksomheder i delstater og kommuner, der modtager kapitaltilskud til projekter gennem Bankens opkøb af kommunale obligationer, at lade 5 % af provenuet fra salget af disse obligationer henstå i De Forenede Staters Bank, indtil det pågældende projekt er færdigt og den endelige inspektion og overdragelse har fundet sted.
- e) Bemyndiges til at modtage indskud fra kommunale projektmidler indtil det tidspunkt, hvor delstaterne eller kommunerne skal bruge dem til de pågældende projekter.
- f) Stille de nødvendige faciliteter til rådighed for overførsel af offentlige midler, der er deponeret i Banken, fra sted til sted inden for De Forenede Staters grænser, når som helst dette måtte kræves af finansministeren, og for betaling af offentlige kreditorer, uden omkostninger.

Paragraf 8: Afdelinger

Omtalte institutions bestyrelse skal etablere filialer til at varetage udlån, diskontoordninger og indskud i hvert af Federal Reserves distrikter og i enhver anden stat, hvor Kongressen ved lov påbyder etablering af en sådan.

Paragraf 9: Bestyrelse

Bestyrelsen skal udgøres af 25 medlemmer, årligt udnævnt af USA's præsident og af Senatet, med dennes indstilling og samtykke. Flertallet af denne bestyrelse skal være aktive udøvere inden for en gren af industri eller infrastruktur. Denne bestyrelse skal, hvert år, på det første møde efter det årlige valg til bestyrelsen, vælge et af bestyrelsesmedlemmerne til at være formand for selskabet, og dette embede skal han beholde for den samme periode, som bestyrelsen er udnævnt for og valgt til. Formanden påbydes at sammensætte en

stab, der har erfaring inden for kommerciel bankvirksomhed, ingeniørvirksomhed, stort anlægsbyggeri og videnskabelige områder, som han skal beordre til at vurdere den praktiske gennemførlighed, produktiviteten og omkostningerne i forbindelse med investeringer; til dette formål skal Banken modtage en årlig bevilling fra Kongressen på 1 mia. dollar.

Paragraf 10: Vilkår For Kredit

Banken skal henholde sig til følgende strukturelle bestemmelser for kreditgivning:

- a) Forfaldstider for kreditter og diskontoordninger skal være identiske med de tidsperioder som modsvarer de forventede, overskudsgivende perioder og levetider af de faciliteter, der finansieres gennem sådanne kreditter og diskontoordninger.
- b) Banken kan udstede kredit til selskaber, der er involveret i produktion af den art der omtales i Paragraf 3, til dækning af yderligere kapitalbehov.
- c) Banken kan forlænge tilbagebetalingstiden på kreditter gennem en fornyelse af kreditten, udstedelse af nye obligationer eller lignende, idet bestyrelsen fastsætter den maksimale løbetid for en sådan forlængelse.
- d) Ud over den direkte kreditgivning kan banken udstede kreditter i samarbejde med andre kreditinstitutioner. Bankens andel i en sådan kreditgivning må maksimalt udgøre 50 %.
 - (i) Banken må udføre diskontoforretning for, eller opkøbe fra, enhver bank, indskudsforvaltningsselskab, realkreditforening, kreditselskab for industrien eller andre finansinstitutioner, der har sæde i Bankens lokalområde; den kan udstede lån direkte til en hvilken som helst af sådanne finansinstitutioner med sikkerhed i obligationer; eller indgå aftaler i forbindelse med sådanne diskontoordninger eller opkøb af obligationer, eller i forbindelse med således sikrede lån eller forskud.
- e) Under særlige omstændigheder, når Banken er overbevist om, at en etableret industri eller kommerciel virksomhed i dens lokalområde ikke kan opnå nødvendig finansiel støtte på rimelige vilkår fra de sædvanlige kilder, kan banken udbetale forskud til, eller opkøbe obligationer fra sådanne virksomheder, eller indgå aftaler med dem med henblik på at tilvejebringe driftskapital. Banken kan hjælpe til med hensyn til udarbejdelse og effektivering af planer for reorganisering eller refinansiering af en sådan virksomhed og kan på legal vis indsættes som kurator eller en lignende kapacitet, når det tydeligt fremgår, at udlånsbankens støtte kan hjælpe med at få en sådan virksomhed til at fungere på et sundt og økonomisk rentabelt grundlag.

Paragraf 11: Begrænsninger

De følgende regler og begrænsninger skal gælde:

- a) Den totale gæld, som nævnte institution på ethvert givet tidspunkt kan skyldes, hvad enten det drejer sig om obligationer, veksler, gældsbeviser eller andre indgåede forpligtelser, må ikke overstige den samlede værdi af dens egenkapital og indeståender, med mindre De forenede Stater ved lov forudgående har bemyndiget den til at påtage sig en større gældsbyrde.
- b) Nævnte institution kan for amerikanske dollar sælge og overføre enhver andel af den offentlige

gæld, der indgår i bankens kapital, efter en periode på tre år efter at gælden er indgået i kapitalen, men må ikke opkøbe nogen som helst offentlig gæld eller udstede lån med offentlig pant; under forudsætning af at den ikke sælger mere end hvad der modsvarer en femtededel af sin egenkapital inden for et givet år; den må heller ikke sælge nogen del heraf uden forudgående at have meddelt finansministeren sin intention, og give De forenede Stater det samme tilbud for en periode på mindst femten dage til den gængse pris, uden at overskride de normale rater.

c) Renter på den andel af egenkapitalen, der stammer fra offentlig gæld, og som betales til De Forenede Staters Bank, skal, med fradrag af dividende til aktionærerne, ved deponeringen stå til rådighed for Bankens udlånsformål.

d) Ingen person, der ikke er statsborger i USA, kan blive medlem af bestyrelsen.

e) Udenlandske aktionærer må ikke have nogen indflydelse på bestyrelsens beslutninger.

Paragraf 12:

De Forenede Staters Bank er regeringens lovbefæstede instrument, og det lovmæssige redskab til realiseringen af Kongressens beføjelser med hensyn til opfyldelsen af de formål, der er specificeret i Forfatningens Artikel I, paragraf VIII, og intet i denne lov må fortolkes med andre formål for øje.

Destinations URL: <http://www.schillerinstitut.dk/drupal/nationalbank>

Links:

- [1] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/786/edit#fn1>
- [2] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/786/edit#fn2>
- [3] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/786/edit#fn3>
- [4] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/786/edit#fn4>
- [5] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/786/edit#fn5>
- [6] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/786/edit#fn6>
- [7] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/786/edit#fn7>
- [8] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/786/edit#fn8>
- [9] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/786/edit#fnr1>
- [10] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/786/edit#fnr2>
- [11] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/786/edit#fnr3>
- [12] <http://www.larouchepac.com/andrewjackson>
- [13] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/786/edit#fnr4>
- [14] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/786/edit#fnr5>
- [15] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/786/edit#fnr6>
- [16] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/786/edit#fnr7>
- [17] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/786/edit#fnr8>